

OP DE PLANKEN KAN IK ALLES ZIJN

Felix Sandon

Eindelijk hoor ik de zin waarop ik al zo lang zit te wachten. Ik hou mijn adem in en tel tot drie. Dan mag ik eindelijk op, in één vloeiende beweging door die hoge vuurrode gordijnen.

Achter die gordijnen, waar het tijdens de repetities altijd gonst en de anderen zitten te fluisteren en te grinniken, is het nu muisstil. En aardedonker, want ik kan de gezichten van mijn medespelers niet zien. Ik concentreer me op wat ik zo meteen moet zeggen, op de drie stappen die ik moet zetten naar het tafeltje en het zwaard dat ik daar moet vastgrijpen om aan het publiek te tonen.

Op de planken kan ik alles zijn. Alles wat ik in de klas niet kan zijn. Wat ik op de bus naar school niet kan zijn. Wat ik tijdens de pauzes niet kan zijn. Wat ik in de sportles niet kan zijn. Een vrijheidsstrijder die de beste is in schermen, zoals vanavond. Een detective die als enige het moordmysterie weet op te lossen, zoals vorig jaar. Of de verzetsheld die de trein van de nazi's saboteert om mensenlevens te redden, die ik stiekem volgend jaar hoop te spelen.

De krakende, stoffige planken veranderen ook zelf. Tijdens de repetities waren ze nu eens gemaakt van gloeiend hete lava, een vingervuur later trappelden we in het midden van de oceaan of zweefden we door het eindeloze heelal. Of moesten we als de bliksem naar de zijanten stuiven en ons vastklampen aan de ruwe bakstenen wanden om niet te pletter te vallen in de afgrond. Heerlijk is het om dit allemaal samen te doen en zo in een personage te kruipen. We stappen pas uit onze rol als de lichten op het podium doven en het publiek applaudisseert.

Ik weet dat ik tijdens de voorstelling het publiek niet zie vanop het podium. Alleen de gezichten op de eerste rij krijgen nog wat licht mee. Zou ze op de eerste rij zitten? Of helemaal achteraan, zodat ik haar pas kan zien wanneer we groeten en met een grote zwaai ons dankgebaar richten naar de zaal? Zou ze er wel zitten?

Ik hou mijn adem in en sluit mijn ogen. Eén, twee, drie.

Deze column werd speciaal geschreven voor de wedstrijd *Woord in actie* en mag niet voor andere doeleinden gebruikt worden zonder de expliciete toestemming van de auteur.

